

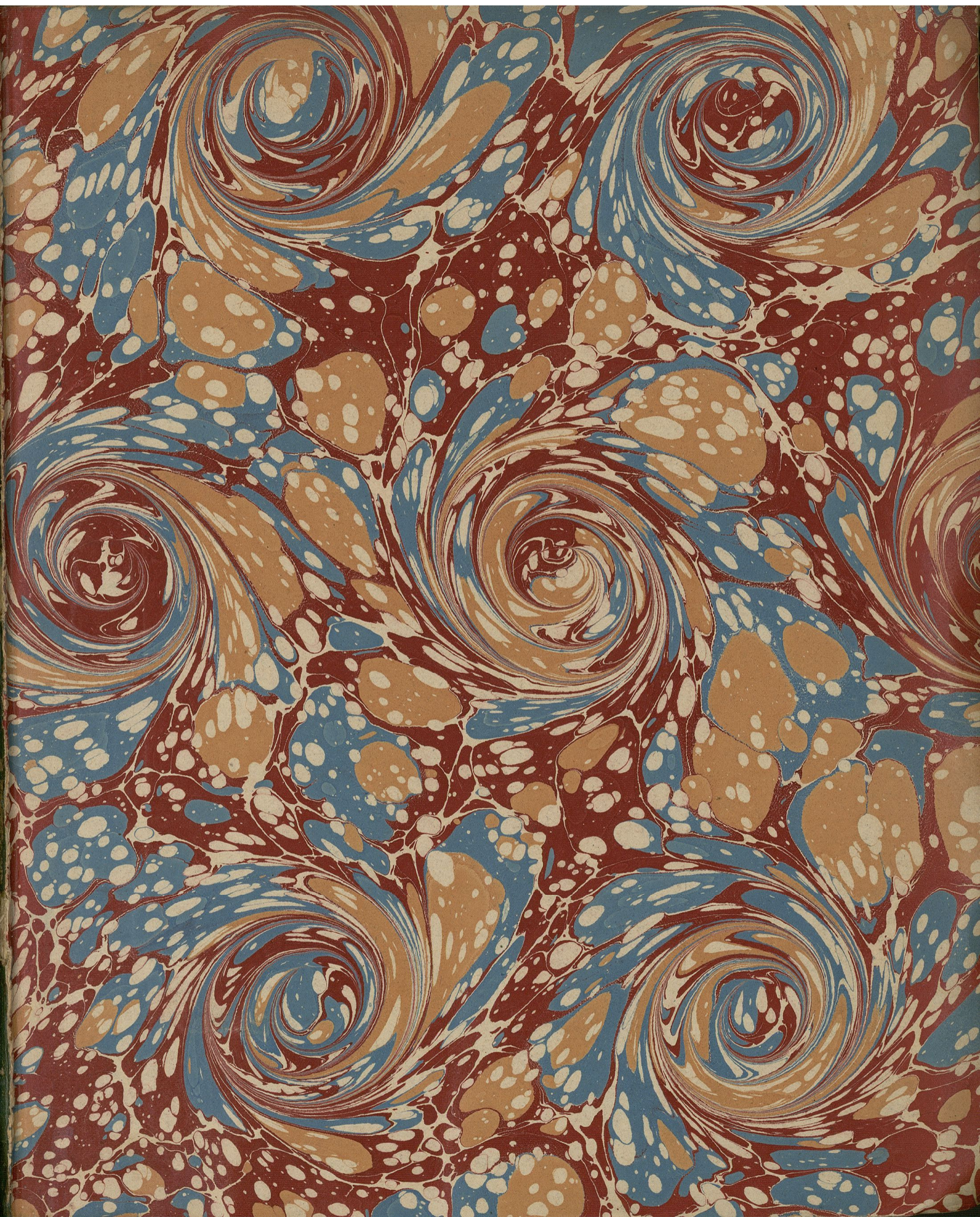
BIBLIOTHEQUE DE L'UNIVERSITE

FACULTÉ
DE
THÉOLOGIE
DE PARIS
THÈSES

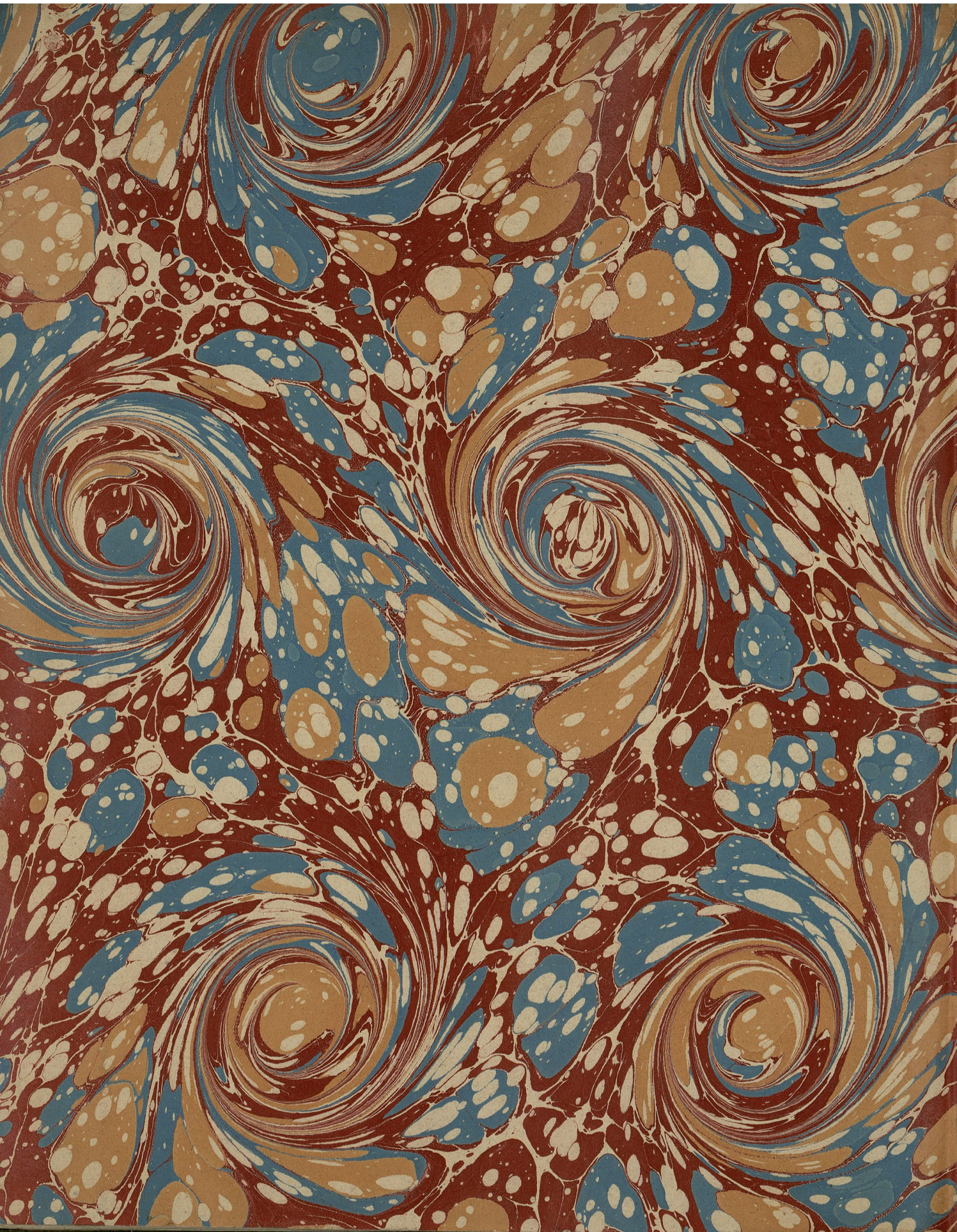
BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
692

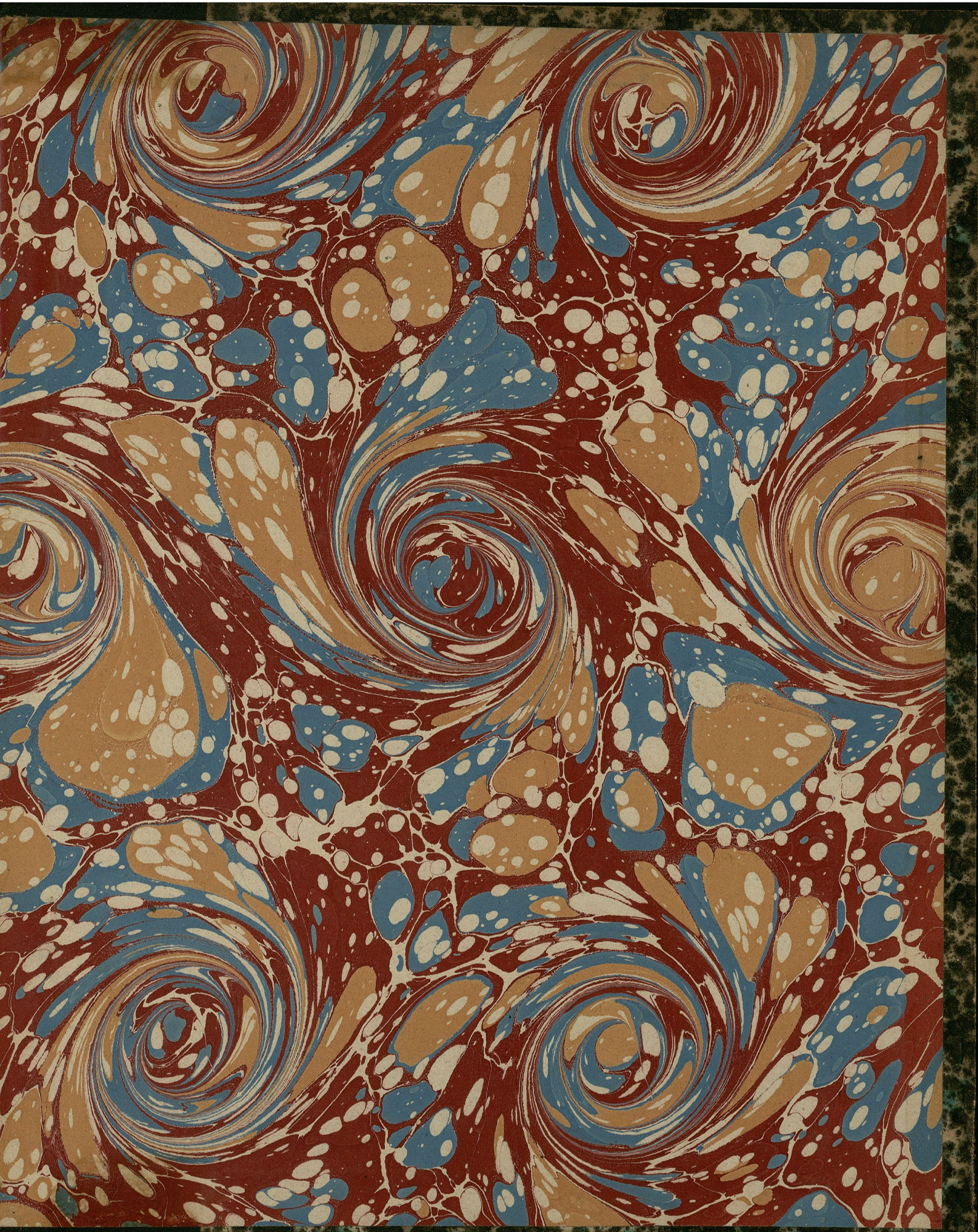
The image shows the front cover of a book. The cover is decorated with a traditional marbled paper pattern. This pattern consists of large, swirling, cell-like shapes in shades of deep red, blue, and tan, set against a cream-colored background. The swirls are intricate and organic, typical of hand-marbled paper. In the upper right quadrant, there is a small, white, oval-shaped library label. The label contains the text 'BIBL. DE L'UNIVERSITÉ' in a small, sans-serif font, followed by 'MS.' in a larger, bold font, and the number '692' at the bottom in a large, bold font. The overall appearance is that of an old, well-preserved library volume.

BIBL.
DE
L'UNIVERSITÉ
MS.
692

Volume de 409 feuillets
(moins 28, 26 et 346)
20 Juin 1912

Thesis.

De Necessitate Revelationis.

Propositio.

Divina Revelatio fuit hominibus necessaria.

observationes præviae. — antequam hujusce thesims objectum proprium aggredi conamur quaedam sedulo notanda sunt.

1.^{am} Revelatio divina duplici modo considerari potest, scilicet, ut confirmatio veritatum ordinis naturalis quæ quoniam in essentiis rerum fundantur viribus rationis generaliter apprehendi possunt, et ut largitio sui donum veritatum supernaturalium sic dictarum, quia supernaturalis vires posita, ab illa nullo modo apprehendi possunt. hac distinctione sic facta, observandum est quoniam dicimus revelationem divinam fuisse necessariam, de revelatione ut est confirmatio veritatum —

108
naturalium nos tantum loqui velle.

2um quamvis in propositione nostra De revelatione homini non autem mundo facta dixerimus non ideo nos intendere questionem De primitiva revelatione ante peccatum homini facta comprehendere, quod quamvis nulli ambiguum esse possit et nobis videatur omnino certum et indubium, tamen ab objecto thesisi nostrae expresse sejungimus, tanquam omni utilitate destitutum ad scopum quod solum intendimus scilicet rationalitarum Systematum refutationem.

3um tantum de necessitate morali vel de maxima utilitate divinae revelationis in mente nobis esse tractare; quia revelatio, ut actus externus essentiae divinae et tanquam a voluntate Dei maxime libera pendens, omnino gratuitus, necessitatem absolutam non importare potest.

His tribus tantum praemissis in thesi nostra duas partes distinguere deberemus et unamquamque illarum seorsum tractare. 1^a esset De revelatione in genere, nullo revelationis privato tempore attento. 2^a per modum consequentiae et

explicationis De necessitate revelationis in specie, id est
 De necessitate revelationis primitivæ, prophetica et
 Christiana. Sed, ne ^{nihil} longius nostra thes. prestatatur de
 prima tantum De Necessitate revelationis in genere,
 victoriam Sumus.

Propositio.

Revelatio Divina hominibus fuit necessaria.

ut hac propositio firmiter Stabilizetur
 probandum est, intra limites Supradictas
 sistendo, hominem viribus sue nature
 perfectionem suam finis attingere non posse.
 nam, principium est inconcussum, omnem
 creaturam perfectionem suam finis attingere
 debere ut gaudeat felicitate et sua sue
 nature debitis. porro, finis hominis, ut
 est creatura intellectu et ~~voluntate~~ libera
 voluntate prædita est cognoscere
 doctrinam credendam, præcepta adimplenda
 et cultum Deo debitum.

Atque, solis viribus nature sue homo
 nequit cognoscere doctrinam credendam
 præcepta adimplenda et cultum Deo

Debitum. Ergo etc.

Probatur minor. Solis viribus natura
sua homo nequit cognoscere doctrinam
credendam, praecepta adimplenda et cultum
Deo debitum.

Veris hominis naturales relati ad
Veritatem duplici modo considerari possunt
1.º in individuo seu in homine psychologicè
sumpto et in specie seu in homine
historicè sumpto quod ex infra dictis
clarius patebit. Hinc duplex erit
argumentum:

1.um psychologicum 2.um historicum.

Argumentum 1.um psychologicum.

Sic nobis incumbit demonstrare hominem
psychologicè sumptum, seu attentè
tota ejus essentia naturali nec firmiter
nec perfecte cognoscere doctrinam credendam,
praecepta observanda et cultum Deo
reddendum potuisse.

at haec tria certa sunt. rationis lumen
utpote finitum et faillibile et cupiditas

qua mentem humanam exagitant obscuratur
 nec clare nec firmiter nec sufficiente
 auctoritate stabilire potest doctrinam
 credendam; id est existentiam Dei et providentiam
 liberam animae voluntatem et immortalitatem;
 praecepta adimplenda erga Deum et
 proximum et Scriptum; cultum Deo
 debitum.

insuper hoc clare patebit cuique attendenti
 infirmitatem rationis humanae, etiam nunc,
 quum sit luminibus evangelicis illustrata,
 et educationis civilisationis et omnis
 generis argumentis locupletata. quum solis
 suis viribus ~~enit~~ ~~progruere~~ ~~conari~~ tentat in
 magnos errores luctuose et misere labitur
 à fortiori olim cum suis omnibus privilegiis
 erat destituta.

Si quibusdam ~~pro~~ possibile fuit erant
~~pauci~~ pauci et paucissimi ne dicam
 absolute nulli. attamen omnes res
 habebant. Ergo, solis viribus suae
 naturae sputatis, homo non potuit.
 cognoscere doctrinam credendam, praecepta
 adimplenda et cultum Deo debitum.
 firmiter integre et perfecte. Ergo Per.

Argumentum 2um Historicum.

Certe quod impossibile demonstratur homini, propter infirmitatem rationis, nullo modo possibile est generi humano, ex nihil alio coalescens nisi quam ex omnibus hominibus; quod at omnes homines eodem rationis lumine fruuntur. Attamen ut nullum errori relinquatur refugium, et quia quibusdam viri generis humani multo sublimiores et majore potentia apparere solent, cum cujusque meritis et laboribus resumuntur; De potentia generis humani, relative ad cognitionem eorumdem veritatum, nobis hic inquirendum est. Historia est velut Speculum in quo vires et exultus gentis humane splendent; Unde hoc argumentum ~~dixerimus~~ dixerimus Historicum. Videamus ergo, quid potentia relative ad cognitionem doctrinae, praeceptorum et Cultus divini, historia mente humana inesse monstratur.

Genus humanum, propter desiderium et opus veritatis in mente humana funditus insita, multa testimonia inquisitionis et

laboris nobis reliquit; Sed, quod ad argumentum
 Veritatem religiosam attinet, Duo precipua
 testimonia suorum laborum ad nos tradidit,
 id est, falsas religiones et philosophica Systemata
 philosophica. at, in his duobus, testimonia
 nimis clara imbecillitatis suae nobis sunt.
 Sic hoc argumentum duas partes habebit.
 1^a De potentia falsarum religionum ad
 veritatem religionis.
 2^a De potestate philosophorum Systematum
 ad eandem veritatem.

1.^a Pars de potentia falsarum religionum
 ad veritatem religionis assequendam.

Propositio.

in falsis religionibus, genus humanum
 multum erravit, circa doctrinam, praecepta
 et cultum divinum.

ut videre est legente libros sacros harum
 religionum, ad explicandam originem eorum
 in dualismum vel pantheismum quae sunt
 errores penitenti, quoad doctrinam, haec religiones
 prolapsae sunt. Sic apud Sineses Aethiopes India

428
fere innumeras nationes maxime regit
Pantheismus; apud Persas et egyptiacas
gentes regit Dualismus; et hos duos errores
lamentabiles, nondum; etiam nostris
temporibus, ~~hæ~~ gentes deseruerunt.
in fatalissimum, quoad præcepta moralia,
in populi inducti sunt; horrendum
Systema, quod, tollendo libertatem animæ,
illamque subijciendo ineluctabili necessitati,
tollit omnem moralitatem dictum et in
statu legendæ Veritatis regem creationis
statuit. ponit
Circâ cultum, hæc religiones multum erraverunt;
nam cultus est expressio doctrinæ et
præceptorum; at doctrinæ et præcepta erant
erronea; ergo, cultus debuit esse erroneus,
inconueniens, impius; et sic rerum fuit, ut
constat ex præscriptiõibus illarum religionum,
et ritibus sacris in auctoritate librorum
sacrorum fundatis. ergo circa cultum errant.
Ergo, hæc religiones multum erraverunt
circâ doctrinam, præcepta et cultum,
ergo, per falsas religiones, genus humanum
non potuit adducere hominem ad finem
suum perfectum. Ergo. Revelatio. etc.

2.^a Pars - De potentia philosophicorum
Systematum, ad veritatem religionis assequendam.

Propositio.

in philosophicis Systematibus, genus humanum
multum erravit circa Doctrinam, praecepta et
cultum divinum.

quamvis diversa sint Systemata philosophorum,
ad explicandam rerum originem, et illarum rerum
relationes inter se et ad Deum statuendas; tamen
censae reduci possunt ad quaedam principia
quae ut culmina cuiusquam videntur haberi
debent. probamus, ergo, in his principijs,
Omnes philosophos errasse circa Doctrinam,
praecepta et cultum. at, haec principia ad
quae reducuntur omnia Systemata, prout influentia
principij in quoque Systemate major et
efficacior est, tria ~~non~~ numerantur: Qualimus,
Pantheismus et Scepticismus.

atque haec tria principia includunt
errores maximos circa Doctrinam, praecepta et
cultum. Ergo. etc.

probatur minor.

1.º Dualismus. 1.º illud principium, destruendo unitatem Dei, destruit illius existentiam quam, sine perfectione absoluta concipi nequit.

2.º praecepta tollit, tollendo libertatem voluntatis quam fato ineluctabili subicit. Hinc omnium scelerum justificatio.

3.º cultum destruit; quia cultus supponit solutionem alicujus honoris. à voluntate libera redditi, pro beneficio impetrando vel pro gratis agendis; at, nec beneficium à fato impetrari potest; nec ulla gratia illi sunt debita, siquidem beneficium acceptum non fuit libere datum. Ergo, Dualismus multum erravit circa doctrinam, praecepta et cultum.

2.º Pantheismus. 1.º illud Systema Divinitatem diversimodè omnibus rebus tribuit. ~~inde~~ hinc circa doctrinam misere errat; nam Deus concipitur ~~est~~ omni perfectione praeditus, dum omnia sunt finita, mutabilia et maxime imperfecta; et sic, divinitate donari nequeunt. ergo.

2.º circa praecepta. Nullum est praeceptum ubi nullus est Superior; atqui, omnia

deus sunt; ergo. Si, proinde omnis actio divina est et consequenter non potest esse mala. hinc, justificatio omnium seclerum, et ~~destructionem~~ boni et mali eliminatio.

3^a. Circa cultum. cultus nulli debetur nisi Superiori; at nullus est Superior quam omnia Deus Sinit; ergo. praterca, Si omnia Deus Sinit, cultus divinis debetur omnibus rebus etiam vilissimis, et homo semetipsum adorare debet, quod est error pessimus in quo lapsi sunt recentiores germanici; id est anthropolatria. *Syn.*

3^a. Scepticismus. illud principium omnia nefarie et miserabiliter evertens non proprie dictum Systema philosophicum nuncupari potest, sed potius omnium destructio et animae desperatio. Sic doctrinam tollit quam nullam principium affirmat. moralitatem, et precepta negat, quum in nullo rerum principio illa statuatur. Si practice aliquam moralitatem agnoscit, illud Systema non recte ac secundum sua principia — ratiocinatur, imò contra sua principia illam moralitatem deducit servat. Sed nam practice fere omnes hujus Systematis

528
factores omnem moralitatem actuum
~~destruunt~~ evertunt.

3.º Cultum evertit, quum de omnibus dubitat,
Veu de ente primo et necessario, Veu de
creaturis, Veu de illarum obligationibus
erga Deum. ergo.

ergo Scepticismus, ... aliunde Pantheismus
et Dualismus ... ergo philosophia

Multum errarunt circa doctrinam credendam,
praecepta morum et cultum Deo reddendum,
insuper quamvis philosophia non errasset
circa haec, tamen ipsius auctoritas fuit
insufficiens ad alias stabilienda et persuadenda
cunctis hominibus; quum esset, nec facilis
comprehensu, nec obvia omnibus hominibus,
qui tamen ad veritatem aequaliter ius habent,
ergo philosophia non potuit adducere
hominem ad perfectionem suae finis naturalis;
aliunde, nec falsa religiones, ... ergo, genus
humanum non potuit adducere hominem
ad perfectionem finis sui naturalis
ergo necessaria homini fuit Divina
Revelatio.

obseruare debemus 1.º falsas religiones, quamuis in multis errauerint, habuisse, tamen, quamdam utilitatem, pro populis apud quos viguerunt, id est, ad seruandas veritates quas omnes populi à maioribus traditas acceperant.

2.º nos enixè laudare praecelara documenta plurimùm philosophorum et sublimiores eorum labores, quorum gloriae Veteres Antiquitates tempora illustrarunt. —

Sed nec illa nec isti ad veritatem integram, puram et perfectam religionis naturalis, et hominem adducere potuerunt; prouinde, nostra propositio manet integra.

— Notanda gravissimè momenti. —

quum De imbecillitate rationis, ad perfectionem finis naturalis assequendam, in propositione nostrâ tractauimus, non habuimus in mente illius potestatem funditus diuimere, relativè ad Veritatem ordinis naturalis; quinimò fatendum est et ^{nos} libere fatemur, illam cum certitudine eas veritates apprehendere posse, Sed non omnes, nec perfecte, nec sine errorum

728
graviū admixtione, nec cum Sufficienti
auctoritate erga omnes.

Vicimus rationem apprehendere posse quādam
Veritates Solo lumine rationis et quidem cum
Certitudine Completa, quia natura est
Subjectum Fidei; et quod, nulla possibilis
esset revelatio, si rationis potentia adeo
debilis esset, ut quādam veritates & quādam
religionis naturalis, cum certitudine
apprehendere non posset; Sic ratio ~~et~~ eo
Sensu ~~ratio~~ fundamentum est Fidei; et
proinde, traditionalismus longè nobis
abest.

Adjungimus, quod lumen rationis non potest
apprehendere veritates religionis naturalis
nec omnes, nec perfecte; nec sine errorum
graviū admixtione, nec cum Sufficienti
Auctoritate, ut Clare ~~notare~~ exprimeremus
Sensum quo nostram propositionem intelligi
debet.

2°. quāvis observamus hominem vi Suae
naturae potuisse cognoscere quādam veritates
doctrinales et morales cum certitudine,
reservamus, tamen, questionem de sufficientia

natura ad implenda illius religionis omnia officia. credimus ^{etiam verò} ~~etiam~~ eam illa officia adimplere non potuissè, sine Adjumento Divinae gratiae; hoc est aliud argumentum ad confirmandam nostram thesim.

3.º Sedulo advertendum est, non eodem modo nos ratiocinari debere de potentia rationis, nostris temporibus quæ illi ante diffusionem veritatis per lumen evangelicum peractis; nam, omnibus prospiciuum est, potentiam rationis multo majorem hodie esse quàm ante Christum ~~et et~~ ^{etiam nunc} ~~multo~~ multo excelsiora et sublimiora attingere posse nunc quæ ne cogitasset quidem antiquis temporibus. Sic, libri de religione naturali auctor hoc si attente considerasset, non Clarissima et ~~subl~~ maximè Sublimia quæ præclare tractat Volo luminis naturalis se demonstrare asseverasset; et lumine revelationis ~~sua~~ ^{sua} rationis naturalis lumen illuminatum agnovisset, sapienter et humiliter agnovisset.

